

Jane Ann Lindley: Vefa Borcu Hiçbir Zaman Ödenmez...

Jane Ann Lindley: Loyalty Debt Never Paid...

Didar Bayır*

Öz

Koç Üniversitesi Kütüphanesinde birlikte çalışma şansına sahip olduğum Jane Ann Lindley gerek mesleki bilgi ve birikimi gerekse insani özellikleri ile diğer çalışma arkadaşlarımı olduğu gibi beni de derinden etkilemiştir. Bu yazı Jane'e olan vefa borcumun naçiz bir ifadesi olarak kaleme alınmıştır.

Anahtar Sözcükler: Jane Ann Lindley; IRCICA; ANKOS; ILIPG; Koç Üniversitesi Kütüphanesi.

Abstract

Jane Ann Lindley, with whom I had the chance to work at Koç University Library, had a profound impact on me as well as my other colleagues with her professional knowledge and experience and her humanistic characteristics. This article is written as a humble expression of my loyalty to Jane.

Keywords: Jane Ann Lindley; IRCICA; ANKOS; ILIPG; Koç University Library.

Hem bir meslek büyüğüm hem de çok yakın bir dostum olarak Jane Hanım'ın benim hayatımdaki yeri başkadır. Kendisi 1996 yılında Koç Üniversitesi Kütüphanesinde boşalan bir pozisyon için beni aratmıştı. Ancak ben o dönemde İngiltere'den dönmüş ve tekrar IRCICA Kütüphanesinde çalışmaya başlamıştım. Bu nedenle teklifi kabul etmemiştim. Bir sonraki yıl Jane Hanım kütüphanede boşalan başka bir pozisyon için beni tekrar aradığında bu sefer bu görevi kabul etmeliyim diye düşünmüş ve IRCICA'daki görevimden ayrılarak 1997'de Koç Üniversitesi Kütüphanesinde Referans Bölümü Sorumlusu olarak işe başlamıştım. İyi ki de başlamışım zira Jane Hanım gibi biriyle tanışma ve çalışma şansını kaçırmış olacaktım.

Jane Hanım kendisiyle birlikte çalışan herkesin hayatına dokunmuş biridir. Hem kişisel hem de profesyonel biri olarak sahip olduğu mesleki bilgi, beceri ve değerler açıkçası onu farklı kılıyordu. İşine son derece bağlı, vizyon sahibi, disiplinli, çalışkan, adil biriydi. Diğer taraftan personelinin son derece önemseyen onların sadece iş yaşamlarını değil aynı zamanda aile yaşamlarını da yakından takip eden, destekleyen biriydi.

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-posta: didar.bayir@medeniyet.edu.tr

İstanbul Medeniyet University, Department of Information and Document Management, İstanbul, Turkey. E-mail: didar.bayir@medeniyet.edu.tr

Koç Üniversitesi Kütüphanesinin *kurumsal bir kimlik kazanmasındaki* ve bir *kurum kültürü* yaratılmasındaki rolü asla yadsınamaz. Yapılan her iş uluslararası düzeyde yapılır ve belgelenirdi. Üniversitenin hiçbir biriminde uygulanmazken kütüphanede çok güzel oturtulmuş ve işleyen bir performans yönetim sisteminin olması, her bir pozisyonun tanımının yapılmış olması, kütüphane otomasyon sistemi değiştirilirken şartnamenin koca bir dosya halinde en ince ayrıntısına kadar hazırlanması, Kütüphane Danışma Komitesinin oluşturulması; çalışanların ulusal ve uluslararası toplantılara, mesleki gelişim seminer ve kurslarına katılması ve burada sayamayacağım daha başka uygulamalar... Ayrıca üniversiteden burs programı sağlayarak farklı disiplinlerde eğitim almış iki kişinin Amerika’da kütüphanecilik eğitimi almalarını sağlamış olması da çok değerli bir girişimdi. Diğer taraftan kütüphane içinde çeşitli vesilelerle yapılan kutlamalar, kendi evinde organize ettiği kına geceleri, bebek partileri... Bunlar hepimizin hafızasında yer etmiş unutamadığımız hatıralar...

İş birliğine çok önem verirdi. O dönemde gözlemlediğimiz üniversite kütüphaneleri arasındaki tatlı rekabete rağmen yöneticiler ve çalışanlar çeşitli vesilelerle bir araya gelir ve başarılı ortak çalışmalar yaparlardı. ANKOS’un kuruluşu, ilk ANKOS Yönetim Kuruluna ev sahipliği yapılması, personel değişim programları, Innovative Libraries Promoting Group - ILIPG’yi oluşturarak diğer yabancı kültür merkezi kütüphaneleriyle yapılan iş birlikleri, mesleki derneklerle yapılan çalışmalar... Bütün bunlar hepimizin uluslararası bir network oluşturmasına katkı sağlamış çalışmalardır.

Türk Kütüphaneciler Derneği (TKD) İstanbul Şubesi Başkanlığı yaptığım dönemde özellikle PULMAN-XT Projesinde koordinatör olarak görev almam ve bu projenin başlangıç toplantısının Koç Üniversitesi Kütüphanesi ev sahipliğinde yapılması onun desteği sayesinde gerçekleşmiştir.

2003 yılında ayrılacağımı ve görevi benim devralacağımı söylediği zamanki şaşkınlığımı ve ardından yaşadığım üzüntüyü anlatamam. Bizi bırakacak olmasına üzülmüştüm, zira kendisinden hâlâ öğreneceğimiz çok şey vardı. Diğer taraftan devredilen çok ağır bir görev ve sorumluluk vardı. Jane Hanım gibi bir direktörün ardından bu görevi layıkıyla yerine getirebilmek benim için çok büyük bir önem taşıyordu. Kendisinden sonra Koç Üniversitesi Kütüphanesine bir daha yabancı birinin yönetici olarak gelmemesini söyleyerek bizleri yetiştirmeyi kendisine amaç edinmişti. İşleri delege eder, sorumluluklar verirdi... Üniversitede aldığımız mesleki eğitimimiz sonrası onun *tedrisinden* de geçtik diyebilirim... Koç Üniversitesi Kütüphanesi onun liderliğinde bir ekol yaratmıştı. Bu kurumda çalışmış olan pek çok meslektaşımızın bugün geldikleri nokta bunun en güzel delilidir.

Görevi devraldıktan sonra ekip arkadaşlarımla birlikte kurumumuzu daha ileriye taşımak ve güzel işlere imza atmak için çok çalıştık, gayret gösterdik. Kütüphanemizi şubeleriyle büyüttük, geliştirdik. Sadece ulusal düzeyde değil, uluslararası düzeyde de diğer kütüphanelerden aşağı kalmamak adına gelişme ve değişimleri yakından takip ettik ve uyguladık. 2008’de LIBER yıllık konferansının, daha sonra da 2011’de EAHIL konferansının organizasyonları uluslararası başarılı çalışmalardır. Meslektaşlarımla bugün de aynı çalışma ve ekip ruhuyla devam ettiklerini görmek beni gururlandırıyor...

Kurumumuzdan ayrıldıktan sonra da irtibatımızı hiç kesmedik. Uzaktan da olsa desteğini hiç eksik etmedi. Doktora tezimi de onun cesaretlendirmesiyle yıllar sonra tamamlayabilmişim...

2020 yılının Ocak ayında Münevver ve Canan arkadaşlarımızla birlikte kendisini ziyaret edebilme fırsatı bulmuştuk. Kim bilebilirdi ki bu ziyaret Jane Hanım'ı son kez göreceğimiz ziyaret olacaktı. İyi ki gidip görmüşüz ve helalleşmişiz... Bizi görmüş olmaktan dolayı çok mutlu olmuş, o hasta haliyle uzun uzun sohbet ederek hasret gidermiştik.

Kendisine olan vefa borcumuz hiçbir zaman ödenmez. Bundan sonra da unutulmamasını, çeşitli vesilelerle her daim anılmasını diliyorum. Rahmetle ve saygıyla anıyorum, ruhu şad olsun!